

OUDERE VRIJWILLIGERS HOUDEN VOETBALCLUBS DRAAIENDE

'Ik doe het voor de gezelligheid en de koffie'

Het nieuwe sportseizoen gaat weer van start. Amateurvoetbalclubs drijven op vrijwilligers, maar die zijn steeds moeilijker te vinden. Zeker na twee jaar corona, waarin veel van hen iets anders zijn gaan doen. De trouwe, harde kern houdt de clubs echter overeind. Dat zijn veelal senioren. Week in week uit zetten zij zich met hart en ziel in.

Driekus Betzold (77) is vrijwilliger bij JSV Nieuwegein, onder meer als trainer van het damesvoetbalteam.

'Zo lang ik kan, blijf ik actief'

"Elke maandagochtend komt de vrijwilligersgroep bijeen in de kantine om koffie te drinken en te kletsen. We houden de boel draaiende. Vuilniszakken legen, vlaggen weghalen, opruimen. Die gezelligheid is voor mij het belangrijkste. We hebben een hoop lol. 'Ik doe het voor de koffie', zeg ik altijd. Een jaar of tien geleden vroeg een kennis mij als trainer voor het damesvoetbalteam. Daar zei ik geen nee tegen. Ik ben echt een voetbaldier, al zo'n 67 jaar met voetbal bezig en nog steeds kan ik er geen afscheid van nemen. Vroeger speelde ik betaald voetbal bij DOS en ik ben naast mijn vrijwilligerswerk ook nog jeugdschout bij Feyenoord. Op zaterdag sta ik vanaf acht uur op de velden om te scouten. Niet alleen bij JSV, ook bij andere clubs. Als ik niet geblesseerd ben, doe ik op maandagochtend mee met walking football voor zestigplussers. Daar weet iedereen het beter, want de meesten zijn coach of trainer geweest. De rest van de tijd steek

ik in het trainen van het damesteam. Het is heel anders dan bij de mannen. Een verademing! Het is wat menselijker, al heb ik me wel moeten aanpassen. Ik heb geleerd mijn taalgebruik te veranderen en wat minder bot en grof te praten. Daar houden ze niet van. Als ik een vergissing maak, kom ik er heel snel achter; dan staan er zestien dames om me heen om me erop te wijzen. Maar hebben ze met z'n twaalf een feest, dan bellen ze me ook. Al zeg ik dan meestal: dacht het niet, ik ga niet tussen allemaal dames zitten. Ik ben trots op wat ze bereikt hebben: vijf keer kampioen in tien jaar! Zo lang ik kan, blijf ik actief als vrijwilliger bij JSV."

OUDEREN: IDEALE VRIJWILLIGERS VOOR DE VOETBALCLUB

Oud-KNVB-woordvoerder Rob de Leede publiceerde in 2018 zijn scriptie 'Over trimmeisjes en voetbalopa's'. Uit dit onderzoek blijkt dat senioren bij uitstek geschikt zijn om vrijwilligerswerk bij voetbalverenigingen te doen. 75 procent van de ouderen zei meteen ja toen zij door een voetbalclub werden gevraagd om onbetaald te helpen. Ouderen blijken bovendien heel goed te zijn in het binnenhalen van andere vrijwilligers. Ze hebben tijd, willen zich nuttig maken en onderdeel zijn van een groter geheel. Bovendien maken zij zich niet al te druk om de prestaties van hun kleinkinderen. Als ze langs de lijn staan, gaat daar een kalmerend effect van uit. Volgens De Leede reden genoeg om meer ouderen bij de voetbalclub te betrekken. Als zij er niet al volop actief zijn.

Jo Haen (82) zit in het klusteam van Fortius in de Amsterdamse Watergraafsmeer. Ze draait daarnaast bardiensten, maakt schoon, is clubfotograaf en werkt mee aan het digitale clubblad.

'Ik zit niet graag stil'

"Twee keer per week ben ik bij Fortius om te helpen. Dat doe ik samen met andere vrijwilligers, ook tachtigers. Een jaar of zeven geleden hoorde ik van een kennis, die actief was bij Fortius, dat vrijwilligers het clubgebouw aan het schilderen waren. Ik ben er meteen heen gegaan, want ik vind schilderen erg leuk. Voor ik het wist, stond ik ook met een kwast in mijn hand. En zo rol je erin. Van lieverlee ben ik meer gaan doen. Ik maak schoon, loop een rondje langs de velden, zorg dat er geen troep ligt en sta achter de bar in de kantine. Als ik er toevallig langsloop, kijk ik altijd even of ik ongerechtigdheden op het veld zie. Die ruim ik op. Of ik doe een nieuw zakje in de vuilnisbak, hang een reclamedoek recht. Dat kan ik niet laten, want ik voel me er toch min of meer verantwoordelijk voor. Laatst hebben we nog een tijd gezocht naar een

stok met ring, waarmee je ballen uit de sloot kunt halen. Of er gaat iets mis met een levering van de groothandel voor de kantine. Daar schiet ik flink van in de stress en dan komt het voor dat ik vanuit huis nog snel naar de club fiets om het te regelen.

Daarnaast heb ik foto's van alle voetbalteams gemaakt en interviews met clubleden gedaan, zodat iedereen elkaar beter kan leren kennen. Het komt vooral voort uit de drang iets te willen doen. Ik zit niet graag stil. Ook mijn liefde voor sport speelt mee. Ik heb zelf gehandbald en hardgelopen. Toen mijn man nog leefde, ging ik met hem af en toe naar wedstrijden van Ajax.

Hoewel ik met de club Fortius voorheen niet zo veel had, vind ik het leuk om anderen te zien sporten. Ik woon vlakbij de club, dus op zaterdag ga ik vaak even kijken hoe ze spelen. Fortius is naast mijn andere vrijwilligerswerk voor Stichting Vrienden van Watergraafsmeer een mooie vrijetijdsbesteding." ▶

FEITEN EN CIJFERS

- ⊕ Binnen het amateurvoetbal zijn **400.000** vrijwilligers actief. Het gaat om onder andere bestuurders, scheidsrechters, trainers, kleedkamerplanners, wedstrijdsecretarissen en kantinemedewerkers.
- ⊕ 65- tot 75-jarigen spenderen de meeste uren per week aan vrijwilligerswerk (**meer dan 6 uur**).
- ⊕ Met een rapportcijfer is vastgesteld hoe tevreden de vrijwilligers waren met het vrijwilligerswerk dat ze deden. Gemiddeld gaven zij een **7,6**. Het meest tevreden waren de 65-plussers.

Bron: Onderzoek Vrijwilligerswerk 2020 (CBS en KNVB)

Margreth van Loveren (70) is al 35 jaar een bevlogen vrijwilliger bij JSV Nieuwegein.

‘Eigenlijk ben ik niet zo’n voetbalfan’

“Mijn zoon ging bij JSV Nieuwegein voetballen toen hij zes jaar was. Ik ging altijd naar zijn wedstrijden kijken, maar wilde ook graag iets als vrijwilliger bij de club doen. In die 35 jaar heb ik van alles gedaan: administratie, wedstrijdsecretaris, penningmeester, bardiensten. Soms was ik hier veertig uur per week, kwam ik ’s avonds pas thuis. Toen mijn zoon allang niet meer voetbalde, bleef ik ermee doorgaan. De administratie heb ik tot mijn pensioen voor zestien uur in de week als betaalde functie gedaan. Nu doe ik het nog steeds, maar vrijwillig. De facturen verwerk ik thuis en dan neem ik op maandag alles mee naar mijn kantoortje om het verder te archiveren. Dat is meteen ook de ochtend van de vrijwilligers. Dan drinken we koffie en praten bij. Mijn man Joop (75) is drie jaar geleden ook vrijwilligerswerk bij JSV gaan doen. Hij heeft een tijd bij de kleedkamers gestaan om alles in goede banen te leiden, maar nu gaat hij met een golfkarretje langs de velden om vuilnisbakken te legen, het veld netjes te houden,

vlaggen op te halen en lijnen te trekken. We wonen hier vlakbij, dus zijn er in een paar minuten. En waarom? Liefde voor de club, de mensen om me heen, de gezelligheid. Maar niet voor het voetbal, hoor. Toen mijn zoon speelde, stond ik natuurlijk langs de lijn, maar verder ben ik niet zo’n voetbalfan. Maar het verenigingsleven vind ik wél leuk. Bij het negentigjarig jubileum van JSV hadden we bijvoorbeeld ‘koeschijten’. De toenmalige voorzitter woonde op een boerderij en had een koe meegenomen. Het veld was in vakken verdeeld en je moest raden in welk vak de koe een vlaai zou leggen. De winnaar kreeg een grote prijs. Heel leuk! Er was altijd wel iets te doen. Zo was er ook een kerstbuffet voor de ouders die altijd reden bij uitwedstrijden. Die gezelligheid is wel minder geworden. Mensen hebben geen tijd meer. Ze zetten hun kind bij het hek af en vertrekken meteen. Dat ging vroeger niet zo. Ik vind het wel jammer dat dat veranderd is, maar doe het vrijwilligerswerk nog steeds met plezier.” ■

